

ledes i Slutningen af § 8: „Hvor der endnu findes Gavle af Fjæl eller andet brændbart Materiale“ — her kan væsentlig kun være Tale om Gavle af Fjæl eller Brædder, thi af Lærreder, tjærede Papirer og Sligt er man ikke istand til at opføre dem, og Muur- og Bindingsværk kan der ikke være meent, som der sees af den næste Sætning — „skulle disse inden tre Aar fra Lovens Udgivelse erstattes af Brandgavle eller af Bindingsværksgavle, forsaavidt de skulle opføres paa en Muur af denne Byggemaade“. Opførelsen af saadanne Gavle er forbunden med ikke saa Bekostninger; ved den Forbindelse, hvori de staae til hele Bygningen, kan der paaføres den, der eier Bygningen, en ingenlunde ubetydelig Udgift, naar et saadant Paalæg gjøres, og det forekommer mig derfor, at det er en Fordring, der er strengere, end man egentlig er berettiget til at gjøre med Hensyn til de Bygninger, der allerede findes, og som iøvrigt meget længe kunne henstaae uden at underkastes en saadan Hovedreparation. I § 12 staaer der: „Alle Tage skulle være dækkede med nautendeligt Materiale, og hvor det Modfatte endnu maatte finde Sted paa ældre Bygninger eller Skure, skulle disse Tage inden en af Bygningscommissjonen med Amtets Approbation bestemt kort Frist forandres i Overensstemmelse hermed“. Til Tage af brændbare Materialier henregnes f. Ex. alle Bræddetage, og naar nu Bestemmelsen ogsaa skal gjælde om Skure, vil der være en Deel Udhuse — hvilke nu i Almindelighed i Kjøbstæderne dækkes med Bræddetag — der benyttes paa en saadan Maade og staae i en saadan Forbindelse med andre Bygninger, at den Brandfare, der kunde afstedkommes, er overordentlig ubetydelig, medens den Bekostning, der vilde være forbunden med at foretage en Forandring af selve Taget og som Folge deraf ofte af hele Bygningen, vilde være overordentlig trykkende, uden at jeg synes, at der ogsaa i saadanne Tilfælde er tilstrækkelig Nødvendighed forhaanden til at stille denne Fordring. Det er disse to Tilfælde, som have forekommet mig at være meest fremtrædende; men det forekommer mig ogsaa, at de give Anledning til at ønske en Forandring. Der er ligeledes andre Stæder i

Udkastet, der stille Fordringer, som forekomme mig at være temmelig nærgaaende mod de enkelte Borgere, uden at jeg egentlig kan see, hvilke betydelige Fordele der skulle opnaaes derved. Naar det saaledes i § 5 siges: „Karnapper, udbuede Binduer eller andre Fremspring udenfor Byggegrundens Linie ud mod Gaden maae herefter kun anbringes, hvor Gader har en Brede af mindst 14 Alen, og i en Højde af mindst 3/4 Alen fra Fortoget,“ saa er dette i Modsetning til det oprindelige Lovudkast, som Justitsministeren har forelagt, hvor Karnapper og udbuede Binduer vare forbudte, hvilket forekommer mig at være rigtigere; thi det er utaaleligt for Folk, der boe i en Gade, pludselig at blive berøvede Udsigten, fordi En eller Anden, der boer paa samme Side, faaer istinde at anbringe en Karnap eller et udbuet Bindue, hvorved den, der foretager det, ganske vist vinder en bedre Udsigt, end han før havde, men berøver mangfoldige Andre den. Jeg seer ikke, at derved Noget vindes, som opveier den Gene, man paafører Andre. Overhovedet tror jeg, at uagtet Lovforslaget i dets Heelhed, som jeg allerede har udtalt, er hensigtsmæssigt, vil det dog ogsaa hensigtsmæssigt kunne gennemgaae en saadan nærmere Behandling, som det kan modtage i et Udvalg, og jeg skjønner heller ikke, at det derfor ikke skulde kunne udførelse i denne Sæssion.

Formanden: Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Hertz: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Den høitærede Justitsminister har Ordet.

Justitsministeren: Jeg kan ikke Andet end i det Hele være tilfreds med den Maade, hvorpaa det Lovforslag, der nu er under Behandling, er blevet omtalt. Det er nemlig i det Hele blevet erkjendt for at være et hensigtsmæssigt, nødvendigt og i det Væsentlige tilfredsstillende Udkast. Jeg skal derfor kun indskrænke mig til for nærværende Dieblif at omtale enkelte af de Grindringer, som ere gjorte derimod. Det er da navnlig den ærede Rigs-